

Informatie-uitwisseling in vleeskuikenketen kan beter

Vleeskuikenhouder wil meer informatie van broederij

Vleeskuikenhouders klagen over een gebrek aan informatie vanuit broederijen. Dat die informatie niet op tafel komt, ligt weer aan de houding en de managementvaardigheden van vleeskuikenhouders zo stellen vermeerderaars. Pluimveeweb peilde onder beide groepen waar het aan schort en hoe het beter zou kunnen. Vanwege de gevoeligheid van het onderwerp willen de meesten niet met naam en toenaam genoemd worden.

De kwaliteit van eendagskuikens wisselt. Dat wordt volgens een vleeskuikenhouder uit Noord-Limburg mede bepaald doordat vermeerderaars, net als vleeskuikenhouders, minder antibiotica mogen gebruiken. Dat de kwaliteit wisselt, vinden de meeste vleeskuikenhouders niet het grootste punt. Zolang broederijen maar meer communiceren over de kwaliteit van de eendagskuikens. De Noord-Limburgse vleeskuikenhouder

ontvangt kuikens van twee broederijen. Eén broederij verstrekt informatie over de leeftijd van de vleeskuikenouderdieren en de gemiddelde uitval van eendagskuikens in de eerste week per vermeerderingsbedrijfnummer (VB-nummer). De andere doet dat niet. „Die informatie vind ik eigenlijk niet zo belangrijk. Ik wil wel weten of en welke problemen er bij de moederdieren zijn geweest, waartegen ze geënt zijn, of de kuikens van één of

twee VB-nummers afkomstig zijn, hoe de uitkomst was en of er andere problemen zijn geweest”, somt hij op. Per VB-nummer ziet hij duidelijke verschillen in kuikenkwaliteit. „Bepaalde VB-nummers hebben meestal goede kuikens. Een broederij moet ieder jaar zijn slechtste vermeerderaar eruit wippen, dan verbetert de kuikenkwaliteit vanzelf.” Een collega uit Oost-Brabant spits zijn informatiebehoefte toe op diergezondheid. „Ik

Een broederij moet ieder jaar zijn slechtste vermeerderaar eruit wippen, stelt een Noord-Limburgse vleeskuikenhouder.

wil weten of de vleeskuikenouderdieren een ziekte hebben en welke, omdat dit verband kan hebben met de diergezondheid van mijn eendagskuikens.”

Kuikenpaspoort

Een ander voorbeeld van de Noord-Limburgse vleeskuikenhouder betreft het effect op de kuikenkwaliteit van een paar warme weken in de zomer, doordat de moederdieren het te warm hebben gehad. De twee broederijen waarvan hij kuikens ontvangt, hebben hem hier nog nooit over geïnformeerd. Hij weet ook niet of zijn vermeerderaars hun stallen koelen in de zomer. En of ze hun eieren op de juiste temperatuur kunnen bewaren wanneer het buiten 35 graden Celsius is. Maar hij kan zich voorstellen dat dit effect heeft op de kuikenkwaliteit. „Als het buiten 35 graden is, moeten broederijen dagelijks de eieren ophalen bij vermeerderaars die de eieren niet gekoeld kunnen bewaren. Vaak is het maar één week zo warm. Dan moeten ze daar een auto voor inplannen. Anders begint het broedproces al op het vermeederingsbedrijf.” De betrouwbaarheid van de informatie die vleeskuikenhouders wel krijgen, wordt ook ter discussie gesteld. „Kuikenpaspoorten moeten betrouwbaarder worden”, zegt een vleeskuikenhouder uit Zuidoost-Brabant. „De procentuele uitval in de eerste week zit volgens het kuikenpaspoort van mijn broederij altijd in het groene gebied en ligt dus onder de 1,5 procent. Maar bij ons op het bedrijf is de uitval in de eerste week wel eens meer dan 2,5 procent en ligt dus in het rode gebied.” Hij gelooft niet dat dit toeval is. Volgens hem biedt het ook voordelen als het stalnummer van de vermeerderaar bekend wordt gemaakt op het kuikenpaspoort. De uitval en kuikenkwaliteit per vermeederingsstal kunnen namelijk sterk verschillen.

Anticiperen

Meer informatie geeft vleeskuikenhouders een handvat om de juiste maatregelen te nemen, zoals het verstrekken van extra mineralen en vitaminen. Volgens Marcel Kuijpers van Kuijpers Kip, die zowel vleeskuikens als moederdieren houdt in Brabant, biedt het voordelen voor alle partijen in de keten. Dit wordt volgens hem pas goed duidelijk wanneer je met eigen broedeieren werkt. „Als ik de geschiedenis ken, kan ik daarop anticiperen door de kuikens bijvoorbeeld warmer op te vangen of extra voedingssupplementen te verstrekken in de eerste levensweek.” Voor vleeskuikenhouders die kuikens uit laten

komen in de stal, zijn ook de schouw- en uitkomstresultaten belangrijk. „Die moeten goed nadenken hoeveel broedeieren ze willen ontvangen, omdat ze anders te veel of te weinig kuikens in de stal krijgen.”

Claimcultuur

Vermeerderaars hebben een andere visie op de informatieverstrekking. „Meer informatie-uitwisseling kan alleen als er een goede vertrouwensband is tussen broederij en vleeskuikenhouder”, zegt een vermeerderaar uit Gelderland. Als dat niet het geval is, volstaan volgens hem de gegevens die de vleeskuikenhouder nu ook al krijgt. In het kader van IKB geven vermeerderaars al veel gegevens door. Hij waakt voor overschatting van het belang om nog meer informatie te verstrekken. „Wat er bij de vermeerderaar gebeurt, is maar deels van invloed op de resultaten bij de vleeskuikenhouder. Vakmanschap en omstandigheden bij de vleeskuikenhouder zijn veel belangrijker. Dat neemt niet weg dat er ook wel koppels ouderdieren zijn die structureel slechte kwaliteit eendagskuikens produceren”, vertelt hij. „Stel dat een VB-nummer het slecht doet en vleeskuikenhouders massaal besluiten dat ze van die vermeerderaar geen kuikens meer willen hebben. Dan heeft de broederij een gigantisch probleem omdat deze een contract heeft met die vermeerderaar en de eieren de hele ronde moet afnemen. Helemaal als de hennen jong zijn en al geruimd moeten worden.” Ook een vleeskuikenhouder en een andere vermeerderaar beseffen dat een broederij hier in een lastige positie zit. Broederijen hebben het volgens de Gelderse vermeerderaar niet makkelijk. „Er is wel eens een salmonella-uitbraak bij vermeederingsdieren en dat kost een broederij enorm veel geld.” Wanneer vleeskuikenhouders dan iedere keer gaan claimen als de uitval in de eerste week te hoog is of de technische resultaten vanwege een andere reden een keer minder zijn, blijft er voor een broederij helemaal niks over. „Dan moeten ze de eendagskuikens duurder maken.” Als iedereen elkaar voor 100 procent vertrouwt, kan de informatie-uitwisseling in de vleeskuikenketen verbeterd worden. Maar vanwege de claimcultuur bij vleeskuikenhouders ziet de vermeerderaar dat nu nog niet zitten.

Hanen bijplaatsen

De vermeerderaar ontvangt wekelijks zijn broedresultaten, schouw- en uitkomstresultaten van zijn broederij maar moet ook

wekelijks gegevens aan zijn broederij doorgeven. „Als ik antibiotica inzet, weet mijn broederij dat dus binnen een week.” Hij vindt het fijn dat hij wekelijks up-to-date gegevens ontvangt zodat hij daarop kan sturen. „Als de bevruchting tegenvalt, kan ik bijvoorbeeld besluiten hanen bij te plaatsen. En als de kuikenkwaliteit tegenvalt kan aanpassing van het voer overwogen worden of het toevoegen van vitamine of mineralen.” Hij wil ook graag weten hoe zijn kuikens het doen bij vleeskuikenhouders en krijgt dan te horen dat de kuikenprestaties van dezelfde partij broedeieren bij de ene vleeskuikenhouder goed zijn en bij de andere een stuk minder. Volgens hem zijn tal van factoren zoals voeding, huisvesting, maar vooral ook management van de vleeskuikenhouder cruciaal voor de kuikenprestaties. De vermeerderaar zou de gemiddelde uitval in de eerste week bij de vleeskuikenhouder graag regelmatig te horen krijgen, maar is voor de rest tevreden over de communicatie tussen hem en zijn broederij. Hij denkt dat broederijen altijd wel weten wat er bij hun vermeerderaars speelt. Als vleeskuikenhouders meer informatie willen, moeten ze aankloppen bij de broederij en niet bij een vermeerderaar. „Ik heb geen commerciële relatie met een vleeskuikenhouder.”

Vermeerderaars terughoudend

Een Brabantse vermeerderaar ontvangt iedere week van zijn broederij de schouw- en uitkomstresultaten. Van de uitval in de eerste week bij de vleeskuikenhouder hoort hij alleen iets als het mis is, maar dat vindt hij prima zo. „Ik zou echter wel graag willen weten hoe ik sta ten opzichte van andere vermeerderaars en dat wil mijn bank ook. Maar die informatie ontvang ik niet van mijn broederij.” De Brabander wil ook graag weten hoe zijn dieren het bij de opfokker doen. „Ik ga altijd rond week 15, 16 of 17 kijken bij de opfokker en dan praten we over de koppel. Maar voor die tijd weet je niks.” Wel vindt hij dat de informatie-uitwisseling tussen opfokorganisatie en vermeerderaar stilletjesaan verbeterd is. ■

Meer voorbeelden gevraagd

Pluimveeweb is op zoek naar meer voorbeelden van communicatie tussen vleeskuikenhouders, broederijen en vermeerderaars. Op basis van de reacties wil de redactie in gesprek met broederijen voor een vervolgartikel in de volgende uitgave van Pluimveeweb. Reacties kunnen gestuurd worden naar redactie@pluimveeweb.nl. Geef daarbij graag even aan of uw informatie door de redactie anoniem behandeld dient te worden.